

Scénář – Paměť národa – post bellum:

- Paní Marta Košťálová narozena 24. 10. 1924 v Praze. Vyrůstala a celý život žila v Praze v okolí Petrské čtvrti. Její otec pracoval jako kočí. Matka dělala ruční práce. Měla jednu sestru. V době protektorátu Čechy a Morava byla ona a její manžel totálně nasazeni.

„Když nás obsadili Němci, tak manžel musel nastoupit do továrny ale do Německa. To už jsem byla vdaná, ale děti jsme ještě neměli. Mannheim se to město jmenovalo. Bylo mockrát vybombardovaný. Ale říkal, že byli celkem hodní, ti lidé. To víte, že se mi stýskalo. Dokonce jsem i plakala.“

- Marta Košťálová byla totálně nasazena v ČKD Karlín, kde pracovala na montování letadel Siebel Si-204D.

„Já jsem také byla totálně nasazena. Mám tady i pracovní knížku. Bylo to hrozný – třísměnný provoz. Bylo to dost namáhavý, i když ty těžké věci zvedali jeřábem. A hlavně šest set vzduchový kladiv tam bylo, to se všechno nýtovalo. Plech se musel propojit s dírkami na té kostře. A my tam ty plechy museli ručně vrtat. Pracovalo se ráno od šesti do dvou. A pak od dvou hodin do deseti. Nejhorší pak byla ta tma, to zatemnění v noci. Když jsem šla v deset hodin ze šichty, tak i tramvaje měly skla zamaskovaný modře. Nesmělo svítit jediný světlo. To hned buzerovali.“

- V době Pražského povstání byla u červeného kříže a dělala rychlou spojku.

„Tady ještě v tom roce 1945 řádilo takových Němců. Člověk se bál chodit po ulicích. Pak začalo povstání a maminka říkala: Děti, začala válka. A my vyběhly do ulic. Tam už se strhávali německý nápisy, obrazy. Bylo to ošklivé. A tenkrát volal strýc z mediky, aby někdo z nás zaběhl pro léky na Vinohrady. A k tetě pro maso na guláš. Na jídlo pro ostatní. Já měla tu pásku od Červeného kříže, tak jsem tam běžela v tom všem. A to bylo – vždycky jsme se schovala do baráku a už se ozvalo ratatatata. Za námi hned stříleli Němci. A pak jsem šla do lékárny na Poříčí, tam jsem něco předala a říkala jsem – nechte si chutnat. A zdar, ať to vyhraje. Všechno dobře dopadlo, i když ten závěr neměl takový průběh, jak jsme si představovali.“

- Po válce měli s manželem dva syny. V období vlády komunistického režimu v Československu pracovala na úřadě městské části Praha 1, následně na Pražském hradě. Nikdy nevstoupila do KSČM, přestože její ideály se jí zpočátku líbily.